

هرمنویک

فرزاد بالو

نظریه، کاربست، نقد از هرمنویک کلاسیک تا هرمنویک خلسفی

هرمنوتیک

نظریه، کاربست، نقد

از هرمنوتیک کلاسیک تا هرمنوتیک فلسفی

دکتر فرزاد بالو

دانشیار دانشگاه مازندران

ابنترات زوّار

سروشانه	: بالو، فرزاد. - ۱۳۵۰
عنوان و نام پدیدار	: هرمنوتیک؛ نظریه، کاربست، نقد از هرمنوتیک کلاسیک تا هرمنوتیک فلسفی / فرزاد بالو.
مشخصات نشر	: تهران: کتابفروشی و انتشارات زوار، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۲۴۴ ص.
شابک	: 978-964-401-575-5
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: کتابنامه.
موضوع	: هرمنوتیک
Hermeneutics	: موضوع
BD۲۴۱	: رده بندی کنگره
۱۲۱/۶۸	: رده بندی دیوبی
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۹۶۱۴۵۴

افتفتشارات زوار

□ هرمنوتیک؛ نظریه، کاربست، نقد □

□ از هرمنوتیک کلاسیک تا هرمنوتیک فلسفی □

□ دکتر فرزاد بالو (دانشیار دانشگاه مازندران) □

□ ویراستار: دکتر مصطفی میردار رضایی □

□ لیتوگرافی و آماده سازی چاپ: عالمی □

□ نظارت بر چاپ و صحافی: فرناز کریمی □

□ نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۹ □

□ شمارگان: ۱۱۰ نسخه □

□ چاپ و صحافی: سیمین □

□ شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۰۱-۵۷۵-۵ □

□ تهران؛ خیابان انقلاب؛ خیابان دوازدهم فرودگاه؛ نبش شهیدنظری؛ پلاک ۲۷۸ □

□ تلفن: ۰۳۵۰۰۶۶۴۶۲۵۰۳ - ۰۳۴۲۳۴۸۴۳۶۶۴۸۳۴۲۴ نمبر: ۶۶۴۸۳۴۲۴ □

قیمت: ۵۵۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

صفحه عنوان

۱۱	پیشگفتار.....
۱۴	درآمد.....
۱۹	بخش اول: هرمنوتیک کلاسیک
۲۰	مقدمه
۲۲	۱- نگاهی اجمالی به کلام محوری در غرب
۲۷	۲- نگاهی اجمالی به کلام محوری در ادب کلاسیک
۳۲	۳- دفاع از کلام محوری در آثار و اندیشه‌ی ناصر خسرو
۳۳	۳-۱- نظام زبان و تحقق مادی آن
۳۳	۳-۲- رابطه‌ی دال و مدلول
۳۴	۳-۳- نظریه‌ی برتری گفتار بر نوشتار در اندیشه‌ی ناصر خسرو (کلام محوری)
۳۸	۴- از کلام محوری تا هرمنوتیک کلاسیک
۳۹	۵- ظهور هرمنوتیک کلاسیک
۴۲	۶- هرمنوتیک مدرن
۴۵	۷- مقایسه میان تأویل و هرمنوتیک
۴۶	۸- معنی لغوی و اصطلاحی تأویل
۴۷	۹- رویکردهای تأویلی در فرهنگ و تمدن اسلامی
۴۸	۱۰- اسماعیلیه و تأویل
۵۰	۱۰-۱- ناصر خسرو و تأویل
۵۰	۱۰-۲- تعریف ناصر خسرو از تأویل
۵۱	۱۰-۳- مبانی معرفت‌شناسختی و هستی‌شناسختی تأویل
۵۵	۱۰-۴- شایستگان تأویل

نتیجه‌گیری.....	97
بین نوشتها	99
بخش دوم: هرمنوتیک فلسفی	103
۱- مقدمه و بیان مسأله.....	104
۲- گادامز و هرمنوتیک فلسفی	105
۳- مفهوم «امتزاج افق» در هرمنوتیک فلسفی	106
۳-۱- ساختار گفتگویی میان افق خواننده و متن در آغاز.....	106
۳-۲- افق درونی و افق بیرونی مفسر	107
۳-۳- نقش فاصله‌ی زمانی در تشخیص پیش‌داوری‌های درست از پیش‌داوری‌های نادرست	109
۴- ۱- پایان گفتگو و امتزاج افق خواننده و متن	110
۴- تحلیل و بررسی داستان موسی و شبان	112
۴-۱- مواجهه‌ی موسی و شبان در ساختار گفتگویی در باب موضوع خدا	112
۴-۲- موقعیت هرمنوتیکی و افق شبان در آغاز گفتگو	113
۴-۳- موقعیت هرمنوتیکی و افق موسی در آغاز گفتگو	115
۴-۴- تغییر افق و موقعیت هرمنوتیکی موسی در پرتو عتاب و خطاب خداوند	116
۴-۵- عتاب کردن حق تعالی موسی را علیه السلام از بهر آن شبان	116
۴-۶- نقش فاصله‌ی زمانی در موضوع مولوی در باب موضوع خدا	119
۴-۷- تغییر افق و موقعیت هرمنوتیکی شبان در پایان گفتگو	121
۴-۸- امتزاج افق موسی و شبان در پایان گفتگو	122
نتیجه‌گیری	123
بین نوشتها	124
تحلیل امتزاج افق ظاهر شریعت و افق باطن شریعت در مصیبت‌نامه‌ی عطار	125
۱- مقدمه	125
۲- مصیبت‌نامه‌ی عطار	126
۲-۱- پدیده‌های طبیعی	129
۲-۲- ۱- رفتن سالک فکرت پیش بهشت	130
۲-۳- ۱- افق ظاهربین سالک فکرت در آغاز	130
۲-۴- ۱- افق باطن بین بهشت	132
۲-۵- ۱- ۳- گفتار پیر در تأیید سخن بهشت	134

۹۴.....	۲-۲- پدیده‌های انسانی.....
۹۵.....	۲-۱- رفتن سالک فکرت پیش جبریل.....
۹۵.....	۲-۲- ۱- افق ظاهربین سالک فکرت.....
۱۹.....	۲-۲- ۲- افق باطن بین جبریل.....
۹۸.....	۲-۲- ۳- گفتار پیر در تأیید سخن جبریل.....
۹۸.....	۲-۳- پدیده‌های معنوی.....
۹۸.....	۲-۱- رفتن سالک فکرت پیش عقل.....
۹۸.....	۲-۳- ۱- افق ظاهربین سالک فکرت در آغاز.....
۱۰۰.....	۲-۳- ۲- افق باطن بین عقل.....
۱۰۱.....	۲-۳- ۳- گفتار پیر در تأیید سخن عقل.....
۱۰۲.....	۳- امتزاج افق و پایان مکالمه.....
۱۰۵.....	۴- فاصله‌ی زمانی و درست یا نادرست بودن امتزاج افق ظاهر شریعت و افق باطن شریعت.....
۱۰۶.....	نتیجه‌گیری.....
۱۰۷.....	از «سویه‌ی کاربردی» در هرمنوتیک گادامری تا «به خود اختصاص دادن» در هرمنوتیک ریکور.....
۱۰۷.....	۱- مقدمه.....
۱۰۸.....	۲- بحث و بررسی.....
۱۰۹.....	۲-۱- سویه‌ی کاربردی در هرمنوتیک گادامری.....
۱۱۳.....	۲-۱- کاربست «سویه‌ی کاربردی» در نمونه‌های عینی.....
۱۱۶.....	۲-۲- «به خود اختصاص دادن» در نظریه‌ی هرمنوتیکی ریکور.....
۱۲۲.....	۲-۲- کاربست «به خود اختصاص دادن» در نمونه‌های عینی.....
۱۲۶.....	نتیجه‌گیری.....
۱۲۷.....	پی‌نوشتها.....
۱۲۹.....	از افق در تلقی نیجه‌ای تا افق در تلقی گادامری با تأملی در حکایت‌هایی از مشوی معنوی.....
۱۲۹.....	۱- مقدمه.....
۱۳۰.....	۲- بحث و بررسی.....
۱۳۰.....	۲-۱- افق در اندیشه‌ی نیجه.....
۱۲۸.....	۲-۱- حکایت اختلاف کردن در چگونگی و شکل پیل، نمونه‌ی تحقیق عینی افق در تلقی نیجه-ای آن.....
۱۳۵.....	۲-۲- افق در اندیشه‌ی گادامری.....
۱۴۱.....	۲-۲- ۱- داستان موسی و شبان؛ تحقیق افق گشوده در تلقی گادامری آن.....

۳-۲-۳-۱- تفسیر عرفانی علم لدنی	۱۷۳
۳-۲-۳-۲- تفسیر عرفانی مقام خضر در نسبت با موسی و دلایل فرستاده شدن موسی و آموختن از خضر.....	۱۷۴
۳-۲-۳-۳- تفسیر عرفانی سوراخ کردن کشته، کشن غلام و عمارت کردن دیوار	۱۷۵
۳-۲-۳-۱- سوراخ کردن کشته.....	۱۷۵
۳-۲-۳-۲- تفسیر عرفانی کشن کودک	۱۷۵
۳-۲-۳-۳- عمارت کردن دیوار	۱۷۶
۳- قوس تفسیری میدی در تفسیر آیه ۲۲۹ بقره (الطلاقُ مَرْتَابَن)	۱۷۶
۳-۱- التوبه الاولی: ترجمه‌ی تحت الفظی از آیات قرآن به نثر پارسی روان.....	۱۷۶
۳-۲- التوبه الثانية: تفسیر ظاهری (با هدف وصول به نیت مؤلف)	۱۷۷
۳-۳- التوبه الثالثة (تفسیر عرفانی)	۱۷۷
نتیجه‌گیری	۱۸۰
پی‌نوشت	۱۸۲
بخش سوم: هرمنوتیک و نقد	۱۸۵
هرمنوتیک: از نظریه تا نقد؟	۱۸۶
۱- مقدمه	۱۸۶
۲- بحث و بررسی	۱۸۷
۲-۱- نسبت میان هرمنوتیک و نقد	۱۸۷
۲-۱-۱- نسبت هرمنوتیک و نقد در هرمنوتیک روش شناختی (مؤلف محور)	۱۸۸
۲-۱-۲- هرمنوتیک فلسفی از نظریه تا نقد	۱۹۰
۲-۱-۳- هرمنوتیک ادبی و نقد	۲۰۰
۲-۴- اعتبار یابی تفسیر در اندیشه‌ی هرمنوتیکی گادامر؛ گذار از نظریه به نقد	۲۰۳
نتیجه‌گیری	۲۰۷
پی‌نوشت‌ها	۲۰۷
نقدی بر تلقی رایج از هرمنوتیک فلسفی گادامری به مثابه هرمنوتیک خواننده‌محور / مفسر محور	۲۱۱
۱- مقدمه	۲۱۱
۲- بحث.....	۲۱۳
۲-۱- عدم توجه به تغییر رویکرد روش محورانه در هرمنوتیک فلسفی به رویکرد دیالکتیکی	۲۱۴
۲-۲- تلقی نادرست از مفهوم انطباق یا کاربرد در هرمنوتیک فلسفی	۲۱۶
۲-۳- عدم توجه به مفهوم بازی در هرمنوتیک فلسفی	۲۱۸

۲-۴- جدا انگاری سوژه و ابژه و عدم التفات به مفهوم امتزاج افق‌ها در هرمنوتیک فلسفی ۲۱۹
۲-۵- عدم تفکیک میان قلمرو هرمنوتیک فلسفی و خواننده محور (هرمنوتیک ادبی) ۲۲۲
نتیجه گیری ۲۲۷
پی‌نوشتها ۲۲۸
منابع و مأخذ ۲۳۲

پیشگفتار

اگرچه از تأملات و نظریه‌پردازی حول محور دانش هرمنوتیک بیش از دو قرن و نیم در دنیای غرب می‌گذرد، اما در ایران از دهه‌ی هفتاد کتاب‌های هرمنوتیک، کتاب و سنت از محمد مجتهد شبستری، و کتاب ساختار و تأویل متن، نوشته‌ی بابک احمدی از جهت معرفی و طرح مباحث هرمنوتیک کلاسیک و مدرن جریان‌ساز هستند. بعدها به‌ویژه در دو دهه‌ی اخیر، نوشنی کتاب‌ها و مقالاتی اعم از تأثیف و ترجمه در باب هرمنوتیک رشد چشمگیر پیدا کرد؛ از این رو، طرح و شرح رویکردها و مفاهیم مختلف هرمنوتیکی و کاربست دستاوردهای هرمنوتیکی در حوزه‌ی علوم انسانی مورد توجه پژوهشگران قرار گرفت. کتاب حاضر نیز می‌کوشد در گام نخست به تبیین درست و دقیق رویکردها و مفاهیم هرمنوتیکی پردازد و در گام دوم، کاربست آن‌ها را به صورت تحلیلی در متون ادبی نشان دهد. در این راستا، تلاش بر آن بوده تا به بیان پاره‌ای از مفاهیم هرمنوتیکی پردازیم که تا به حال در حوزه‌ی مطالعات هرمنوتیکی توجهی به آن‌ها نشده‌است. در گام سوم و پایانی، هم به نسبت رویکردهای مختلف هرمنوتیکی و نقد می‌پردازیم و هم، تلقی نادرست و رایج از هرمنوتیک فلسفی به مثابه هرمنوتیک مخاطب محور را مورد مدافعه و ارزیابی قرار می‌دهیم. توجه به نکات ذیل در جهت

ارتباط مطلوب‌تر خواننده با کتاب حاضر، حائز اهمیت است:

۱— برای نحله‌های هرمنوتیکی، به اعتبارهای مختلف، تقسیم‌بندی‌های متفاوتی صورت گرفته است؛ فی‌المثل، به اعتبار دوره‌های مختلف تاریخی (کلاسیک - مدرن)، به اعتبار قلمرو (عام، خاص و فلسفی)، به اعتبار رویکرد (روش‌شناسنامه‌ی، پدیدارشناختی، فلسفی و ...)، و تأملات ما در این کتاب، چه از حیث کاربرست و چه از حیث نقد به اعتبار رویکردهای هرمنوتیکی، و بر اساس هرمنوتیک روش‌محور (مؤلف‌محور) و هرمنوتیک فلسفی در دو شاخه‌ی گادامری (مؤلف - متن‌محور) و ریکوری (متن‌محور) آن استوار است. البته پرا واضح است که رویکردها و شخصیت‌های تأثیرگذار هرمنوتیکی در غرب به رویکردها و شخصیت‌های این کتاب محدود نمی‌شوند؛ مثلاً جریان هرمنوتیک انتقادی و ... لازم به توضیح است که فی‌المثل بزرگان هرمنوتیک روش‌محور مانند شلایبر ماسخر، دیلتای، بتی و هرش اگرچه در دغدغه‌ی وصول به تیت مؤلف هم داستان‌اند، اما قواعد و ضوابط هرمنوتیکی خاص خودشان را دارند و ما در این کتاب، صرفاً به فضای کلی حاکم بر هرمنوتیک روش‌محور (مؤلف‌محور) نظر داشته‌ایم.

۲— تبیین درست رویکردها و مفاهیم هرمنوتیکی و کاربرست آن‌ها در خوانش متون می‌تواند به‌ویژه راهنمایی و الگوی مناسبی برای دانشجویان رشته‌های مختلف علوم انسانی: اعم از الهیات، ادبیات، فلسفه، روان‌شناسی و ... باشد تا به اقتضای استلزمات حاکم بر هر رشته، به خوانش و تحلیل متون خاص رشته‌ی خود بپردازند.

۳— چهار تا از مقالات این کتاب، پیشتر در مجلات معتبر علمی و پژوهشی به‌چاپ رسیده و بسی‌دخل و تصریف چندانی در اینجا گرد آمده که در پی - نوشت‌ها به آن اشاره شده‌است. در عین حال، پاره‌ای از موضوعات و نوشتارهای کتاب برای اولین بار مطرح می‌گردند تا خواننده در یک کتاب مستقل هم از حیث نظری و کاربرست و هم از جهت نقد، رویکردهای اصلی

و مهم هرمنوتیک کلاسیک و مدرن را پیش چشم داشته باشد.

۴- از آنجا که مطالب کتاب حاضر در قالب نوشتاری مستقل به یکی از مباحث هرمنوتیکی می‌پردازد، همپوشانی یا تکرار پاره‌ای از مطالب گریزنایپذیر بوده است؛ از این رو، بدیهی است که هرگونه دخل و تصرف یا تعییر، به ساختار کلی نوشتارها آسیب می‌زده است. علاوه بر این، تکرارها از سویی ناخوشایند و آزارنده است، اما از سوی دیگر، تکرار پیاپی این مطالب سبب جافتادن پاره‌ای از مفاهیم مهم هرمنوتیکی برای خواننده، خاصه دانشجویان می‌شود.

در پایان بر خود فرض می‌دانم از ارائه‌ی طریق‌ها و همراهی‌ها و مساعدت‌های استاد ارجمند و دانشورم جناب آقای دکتر حبیب الله عباسی استاد دانشگاه خوارزمی سپاسگزاری کنم که بی‌عنایت ایشان چاپ این نوشتار ممکن نبود. همچنین از دوست و همکارفاضل و دانشمندم جناب آقای دکتر مصطفی میردار کمال تشکر و امتنان خاطر را دارم که با حوصله صدر و ذیل این کتاب را از نظر گذراندند و موارد اصلاحی و تکمیلی را یادآور شدند و صفحه آرایی کتاب را نیز قبول زحمت فرمودند.

درآمد

هرمنوتیک از واژه‌ی یونانی Hermeneuein، به معنای شرح دادن، تأویل کردن و بازگردانیدن است. ریشه‌ی این اصطلاح را به «هرمس»^۱ یکی از خدایان یونان باستان بازمی‌گردانند که علاوه بر رساندن پیام خدایان به یکدیگر، آدمیان را نیز در درک پیام‌های رمزی خدایان و فهم مراد و مقصودشان در زبان گفتاری و نوشتاری یاری می‌رساند. «وجه ارتباط هرمنوتیک با هرمس نیز به این نکته برمی‌گردد که او را واضح زبان و خط می‌دانستند. او پیغام‌رسان و واسطه‌ی خدایان با مردم بود» (کلbasی، ۱۳۸۶: ۹۲)؛ به تعبیر دیگر، مطالعه‌ی قواعد صحیح تفسیر متن را علم تأویل، تأویل‌شناسی یا زندشناسی می‌گویند (آشوری، ۱۳۸۶: ۹۳).

وقتی که سخن از هرمنوتیک به میان می‌آید، عده‌ای از صاحب‌نظران، آن را در ساختار سه‌گانه‌ی نشانه (پیام)، واسطه (مفasser) و مخاطب جلوه‌گر می‌بینند. «این ساختار سه‌گانه شامل اصلی‌ترین مسائلی است که علم هرمنوتیک به آن‌ها می‌پردازد: ۱—ماهیت یک متن؛ ۲—معنای فهمیدن یک متن؛ ۳—فهم و تفسیر. چگونه به واسطه‌ی پیش‌فرض‌ها و افق مخاطب،

تفسیر یک متن تحدید و تعیین می‌شوند» (هاروی، ۱۳۸۲: ۲۵۴).

کافی است تأملی در تاریخ هرمنوئیک غرب داشته باشیم، آن‌گاه شاهد تعاریف متعدد و متنوعی از هرمنوئیک خواهیم بود؛ با این وجود، شاید بتوان گفت: تعریفی که ریکور در مقاله‌ی «رسالت هرمنوئیک» به دست داده است، تعریف نسبتاً جامعی از هرمنوئیک باشد: «هرمنوئیک نظریه‌ی عمل فهم است در جریان روابطش با تفسیر متون» (ریکور، ۱۳۶۸: ۲۶۳). در عین حال، باید یادآور شد که هرمنوئیک قلمرو وسیعی را در بر می‌گیرد و متون گفتاری و نوشتاری بخشی از این گستره‌ی بیکرانه را تشکیل می‌دهند: «به گونه‌ای که نه فقط متون نوشتاری و گفتاری بلکن شها، رویدادها، خواستها و حتی حالات‌ها (لحن صدا، نگاه‌ها، اشارات و...) نیز در این دایره قرار می‌گیرند» (احمدی، ۱۳۸۳: ۶۱).

در کل، دیدگاه‌های تاریخی به هرمنوئیک در دو دسته‌ی عمدۀ قرار می‌گیرند: از یک سو عالمان هرمنوئیک نظری و عملی، غالباً مدعی‌اند که اشراف به مسائل تأویل خاص عصر مدرن است؛ چنان‌که خانم وارنگ معتقد است: هرمنوئیک به مثابه یک رشته‌ی مستقل و مجزا در قرن نوزدهم ریشه دارد و به وسیله‌ی عالمان هرمنوئیک رمانیک، یعنی شلایرماخر و دیلتای شکل گرفته است. از سوی دیگر، جمع بزرگی از متخصصان هرمنوئیک قرار دارند که پیشینه‌ی طولانی‌تری برای سنت هرمنوئیکی قائل‌اند و جزئیات نقش تأویل را ابتدا در سنت نحویون یونان و سپس در فن بیان رومی جستجو می‌کنند (شرط، ۱۳۸۷: ۴۱ - ۳۹).

تردیدی نیست علاوه بر آن که پاره‌ای از آرای تأویلی در رساله‌ی کراتیلوس^۱ افلاطون و یکی از فصول منطق ارسسطو تحت عنوان باری ارمیناس سخن می‌رود، به جرأت می‌توان گفت پاره‌ای از مسایل بنیادی هرمنوئیک در

سنت تأویلی یهودی و مسیحی قابل پی‌جست است. فی‌المثل مکتب‌های لفظگرا و تمثیلی یهودی که دو مکتب تأویلی مسیحی اسکندریه و انطاکیه به تبع آن‌ها به وجود آمده‌اند، قابل ذکرند؛ بنابراین، آرای تأویلی شخصیت‌هایی چون فیلون یهودی، اوریجنس و آگوستین قدیس - که به‌ویژه به بسیاری از مسایل غامض و پیچیده‌ی تأویلی توجه آگاهانه داشته و به تأویل زبانی رویکرد نشانه‌شناختی داشته است - و ... به غایت قابل تأمل‌اند. به هرروی، «طی قرون وسطی نهاد کلیسا بر الهیات و هرمنوتیک کتاب مقدس مسلط بود، اما از قرن شانزدهم ورق برگشت» (همان: ۷۵).

باری، از آن زمان که مارتین لوتر علیه نظام کلیسا عصیان کرد و چراغ اصلاح طلبی را در عرصه‌ی دین ورزی برافروخت، پایان حبس کلیسا‌ی هنر فهم (هرمنوتیک) را - که در انحصار آبای کلیسا، صرفاً مشق فهمی می‌کرد که متولیان دین بر زبان آن می‌نهادند - اعلام کرد. در واقع، جنبش اصلاح- طلبی، موتور محركه‌ی ظهور پیروزمندانه‌ی هرمنوتیک محسوب می‌شود. «پافشاری پروتستان‌ها بر خودبستنی متن مقدس و عزم جزم آن‌ها برای نشان دادن روشنی و وضوح بنیادین کتاب مقدس به نتیجه رسید. پیکره‌ی کلی نظریه و عمل حاصل از این مباحثات، هرمنوتیک را پی‌ریزی کرد» (کربای، ۱۳۷۹: ۹). احتمالاً نخستین ظهور ثبت‌شده‌ی این کلمه در عنوان کتابی است از ر. ک. دانهایر که در سال ۱۶۵۴ منتشر شده؛ با این مشخصات «هرمنوتیک قدسی یا شیوه‌ی تأویل متون مقدس» (پالمر، ۱۳۸۴: ۴۲) است.

شلایرماخر را بنیان‌گذار اصلی هرمنوتیک عام می‌دانند؛ کسی که علم هرمنوتیک را به صورتی نظاممند از سیطره‌ی کتاب مقدس بدرآورد و به متون مختلف حقوقی، ادبی و ... نیز بسط و گسترش داد. آرای شلایرماخر در باب هرمنوتیک از کلمات قصارگونه‌ای که در سالهای ۱۸۰۵ و ۱۸۰۶ بیان شده، تا درس‌گفتارها و گفتارهای دانشگاهی وی در این خصوص، همه در

رویکرد انتقادی به آرای ول夫 و آست تدوین شده است. شلایر ماخر، دانش هرمنوتیکی را نمایندگی می کند که التزام به روش و وصول به نیت مؤلف، اهتمام اصلی آن محسوب می شود. دیلتای، بتی و هرش به نوعی پیروان شلایر ماخر محسوب می شوند. اما در قرن بیستم و تحت تاثیر آرای هایدگر، هرمنوتیک فلسفی به وسیله‌ی گادامر پایه‌گذاری می شود. گادامر در نقد سلف خود، تمهید روش را برای حصول به نیت مؤلف ناممکن و ناصواب می داند. چنان‌که عنوان اثر معروفش: حقیقت و روش، تعریضی معنادار به همین قضیه دارد. وی هدف نهایی هرمنوتیک را توصیف واقعه‌ی فهم می دارد و خوانش متن را امتزاج افق خواننده و متن قلمداد می کند. در ادامه، ریکور فرانسوی در عین حال که پاره‌ای از مبانی اصلی هرمنوتیک فلسفی را می پذیرد (فسی - المثل از جمله این‌که: فهم گونه‌ای از هستی است؛ و هدف تفسیر متن نیت مؤلف نیست و ...)، اما با وجود این، دستاوردهای تازه‌ای در حوزه‌ی خوانش متن عرضه کرد. ریکور در عرصه‌ی تفسیری، به آمیزه‌ای از تبیین و فهم معتقد است و در این امر، تأثیر ساختارگرایان فرانسوی در آرای هرمنوتیکی - اشن مشهود است.

بخش اول این کتاب به سه رویکرد هرمنوتیکی شلایر ماخری و ..., گادامری و ریکوری در تحلیل متن اختصاص دارد و در بخش دوم، نسبت رویکردهای مختلف هرمنوتیکی و مقوله‌ی نقد مورد تأمل و نظریه‌ورزی قرار می گیرد.

